

ఓం సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథాయ నమః

శ్రీ సాయి లీలామృతము

అధ్యాయము - 25

నిత్యసత్కారము

(i)

మహాసమాధి చెందాకగూడ సాయి యథాపూర్వం శాశ్వతంగా వుంటారని వారి సూక్తులన్నీ సూచిస్తున్నాయి. కనుక ఆయన సశరీరులుగా వున్నప్పుడు జరిగిన లీలలు నేటికీ అంతగానూ జరుగుతున్నాయి. శ్రీ సాయి నేటికీ తాము సకల దేవతా స్వరూపులమని భక్తులకనుభవాలనిస్తున్నారు. ఆయన నిత్యసత్కారము.

దత్తస్వామి :- శశికాంత రాట్యే “శ్రీ గురుచరిత్ర” పారాయణ, గాణ్ణాపూర్ దర్శనమూ చేస్తుండేవాడు. సం 1953లో ఒకనాడు కలలో ఒక తెల్లని కుక్క అతణ్ణి ఒక దర్శావద్దకు తరుముకొచ్చింది. అక్కడ జబ్బమీద చిరిగిన జుబ్బా, తలకుగుడ్డ, నోసట చందనమూ గల ఒక మహాత్ముడు అతనిని చూచి, “అల్లాహ్ మాలిక! నీ కోసమెంతో కాలంగా చూచి నా సేవకుడు అబ్బుల్లాను పంపాను. భిక్షాటనం మా ఆచారం. నీకదే పెడతాను” అంటూ తమ భిక్షాపాత్రలోని అన్నము, ఒక అణాకాసు యిచ్చారు. “మీరు ముస్లింలు. నేను దర్శాకు రాను. మీరిచ్చినవి తీసుకోను!” అన్నాడు శశికాంత. ఆయన, “నేను సాయిబాబాను. నా వేషమెలా వున్నా నేను - నృసింహ సరస్వతి వేరుగారు. శిరిడీ నా రాజ్యానికి ముఖ్య పట్టణం, ఇది దర్శాగాడు, వెళ్ళిచూడు!” అని అతని చేతిలో తమ మృదువైన తమ చేయి వుంచారు. దర్శాలోపల ఎడమవైపు గదిలో సత్యనారాయణ పూజ చేస్తున్నారు. ప్రక్కనే కొబ్బరికాయలు కొట్టే స్ఫురమున్నది. శశికాంత, “నేను శిరిడీ ఎప్పుడు వెళతాను?” అన్నాడు. సెప్టెంబర్ 16, 1964 న సాయంత్రం 4 గంలకు వెళ్తావు. ఇప్పటి నా గుడ్డలే ఆరోజుగూడా అచటి విగ్రహం పై వుంటాయి” అన్నారు బాబా. పది సంలు గడిచిపోయాయి. సాయి ముస్లిముని, హిందూ ద్వేషియనీ ఎవరో చెప్పడంవలన ఆయనపై సద్గావం పోయింది. అతడు ఉద్యోగంకోసం 1964లో కోపర్ట్ వెళ్తినపుడు ఆసామి వూళ్ళోలేదు. అతడు ముందు సాయి భక్తులకే ఉద్యోగమిస్తాడని విని శశికాంత శిరిడీ చేరేసరికి సాయంత్రం 4 గంటలైంది. అక్కడ విగ్రహానికి వేసిన దుస్తులు అలనాడు కలలోని ఘకీరు ధరించినవే! నాడు సెప్టెంబరు 16. సాయి చెప్పినది అక్కరాలా నిజమైంది! ఆ ఉద్యోగమొచ్చి కోపర్ట్ లో పనిచేసిన 3 సంలలో అతడు తరచూ శిరిడీ దర్శించేవాడు.

పాండురంగ్ అనే దత్తభక్తుడు భీడ్ వద్ద ‘గోదావరి చక్కెర ఘ్యాక్షరీ’ లో పనిచేసేవాడు. అతడు శిరిడీ దర్శించి శాంతిని పాండాడు. అయినా, సాయి దత్తావతారమయితే తనకట్టి నిదర్శనం కావాలని ప్రార్థించాడు. నాటి రాత్రి బాబా కలలో కన్నించి, ‘నేనూ - దత్తాత్రేయుడూ వేరుగాడు, ఇక నుండి నీవు గాణ్ణాపూర్ వెళ్ళనవసరంలేదు’ అన్నారు.

మనాకీవాలా (అహృదాబాద్)కు 1952లో వంటికి నీరు, కడుపులో పుండు వచ్చి, నోట నెత్తురుపడేది. అతడు రెండు రోజులలో మరణిస్తాడని డాక్టర్లన్నారు. మిత్రులు చెబితే అతడు బాబాను ప్రార్థించాడు గాని, ఆయన ముస్లిముని సందేహించాడు. ఒక ఉదయం సాయి దర్శనమిచ్చి, ‘నేను ఘకీరును గాను, దత్తాత్రేయుడను.

తాజుద్దీనబాబా, ధునీవాలాదాదా, అక్కల్పైట స్వామి, వాసుదేవానంద సరస్వతి రూపాలలో గూడ నేను నా కార్యం నిర్వహిస్తున్నాను' అన్నారు. తర్వాత డాక్టర్లు పరీక్షించి యిక 2 గంటలలో అతడు మరణిస్తాడన్నారు. వాళ్ళు వెళ్గానే అతనికి. అతని తల్లికి ఒక వింతైన వెలుగు, దాని వెనుక బాబా దర్శనమిచ్చి, "భయంలేదు. నీ బాధ తొలగించాను. నీ కొదుకును శిరిడీ పంపు" అని చెప్పి బయటకు వెళ్ళిపోయారు. అతడి కొదుకు చిన్నవాడు. రోగి మరణిస్తే అంత్యక్రియలకు అతడుండాలి గదా అనుకొనిగూడ సాయి చెప్పారని అతణ్ణి శిరిడీ పంపారు. నాటి సాయంత్రం మళ్ళీ బాబా కన్నించి, "నేను నీ బిడ్డ వెంటే వున్నాను. అతడు క్లేమంగా శిరిడీ చేరినట్లు రేపు తంతి వస్తుంది" అన్నారు. అలానే మర్మాదు తంతి వచ్చింది. వెంటనే రోగికి విరేచనాలు అధికమై, అతడి బరువు 300 నుండి 75 పొండ్లకు తగ్గింది. కొద్ది నెలల్లో జబ్బు తగ్గింది. తరువాత ఆగష్ట 23, 1954 న బాబా అతనికి కన్నించి చేతిలోని సట్టానూగిస్తూ, "నా భక్తుల ఎదుట నేనెప్పుడూ వున్నాను!" అన్నారు.

రైల్వే గుమస్తా వినాయక్ దాజీభావే తనకు సద్గురువు లభించాలని 'గురుగిత' నిత్యపారాయణచేసి, దత్తమందిరానికి వెళ్లండేవాడు. ఒక గురువారం ఆ మందిరంలో దత్తమూర్తికి బదులు యొవరో మహాత్ముని సమాధి దర్శనమైంది! మరురోజు మిత్రుని యింట 'శ్రీసాయి సచ్చరిత్' లో శ్రీ సాయి సమాధియొక్క చిత్రపటం చూచి అదే తనకు దర్శనమిచ్చినదని గుర్తించి, సాయినే తన గురువుగా సేవించసాగాడు. కాని మళ్ళీ సమాధి గురువెలా అవుతుందని శంకించి, మరొక సప్తాహం 'గురుగిత' పారాయణ చేశాడు. స్వప్నంలో అతనికి దత్తావతారమైన శ్రీ నారాయణ మహారాజ్ (ఫేడ్‌గాప్ భేట్) అనే సిద్ధ పురుషుడు దర్శనమిచ్చారు. భావే వెంటనే ఫేడ్‌గాప్ చేరాడు. తిరిగి అక్కడ ఆ స్వామి దర్శనమిచ్చి, "నేను - సాయి వేరుగాడు. నీవక్కడికే ఫో! అన్నారు. అతడీసారి నిస్సంశయంగా సాయిని అశ్రయించాడు. తర్వాత ఒక సాధువు అతని చెయ్యచూచి, "నీ గురువు సాయిబాబా!" అని చెప్పాడు. సాయియే దత్తస్వామి.

బదరీనాథుడు :- వి. సుందర్ 1926 లో బొంబాయిలో సాయి గురించి విని శిరిడీ దర్శించాలనుకున్నాడు గాని ఏలుపడలేదు. మార్చి 1948లో ఒక మిత్రునితో కలసి బదరీనాథ్కు బయల్దేరబోతుండే ఆ మిత్రునికి టెలిగ్రాం వచ్చి అకస్మాత్తుగా అతని యాత్ర నిలచిపోయింది. ఆ చింతతో నిదిస్తూండే నాటిరాత్రి అతనికాక స్వప్నమొచ్చింది. అతడోక భయంకరమైన అడవిలో నుండి బదరీనాథ్కు నడచి వెదుతున్నాడు. అకస్మాత్తుగా అతనికాక పెద్దపులి 10,12 అడుగుల దూరంలో ఎదురైంది. అపుడతడు భయంతో - "సాయి, బదరీనాథ్" అని నామం స్వరిస్తుండే ఆ పులి అతి చిన్నదైపోయి పారిపోయింది. వెంటనే సాయిని పోలిన ఒక వృద్ధుడు ప్రత్యక్షమై, "సాయి వేరు, బదరీనాథుడు వేరు అనుకున్నావా? ఇద్దరూ ఒక్కటే! ఇది తెలుసుకొని నా నామం 500 సార్లు జపించు!" అని చెప్పి అదృష్టులయ్యారు.

మారుతి :- కొత్త థిల్లీకి చెందిన శర్మ చాలా సంాల క్రిందట బాబా పటం కొన్నాడు గాని తర్వాత దానిని పూజించలేదు. తర్వాత ఆ కుటుంబం కష్టాలలో వుండే ఆయనకు, "నా పటాన్ని పూజించు, కష్టాలు తొలుగుతాయి" అని వినిపించింది. బాబా గురించి యేమీ తెలియకపోయినా అప్పటినుంచి ఆయన బాబాను పూజించసాగాడు. కాని ఆయన భార్యకు మాత్రం మన దేవతలను వదలి, ఆ ఫకీరును పూజించటం యిష్టంలేక హనుమంతుష్టే పూజించేది. ఒక రాత్రి అమెకు స్వప్నంలో హనుమంతుడు దర్శనమిచ్చాడుగాని, ఆయన ముఖం మాత్రం సాయిబాబాదే! అప్పటి నుంచి ఆమెలో క్రమంగా మార్పువచ్చి, 'శ్రీ సాయి లీలామృతము' (ఆంగ్లము), 'శ్రీ సాయిసచ్చరిత్' చదవటం ప్రారంభించింది.

ప్రణవ స్వరూపం :- కుమారి విజయలక్ష్మీ (కొత్తథిల్లీ) "శ్రీసాయి లీలామృతము" (ఆంగ్లము) పారాయణ

చేస్తే అమె సమస్యలు తొలిగి, మనశ్శాంతి లభించింది. తన భక్తిని అటంకపరచని వ్యక్తితో తనకు వివాహమవ్వాలని అమె బాబాను ప్రార్థిస్తే అమెకు 1986లో ఒక డాక్టరుతో వివాహమైంది. అతడు ఆర్యసమాజానికి చెందటం వలన అతనికి మూర్తి పూజలో నమ్మకం లేదు. అమె తృప్తికోసం బాబాకు అగరొత్తిగూడ పెట్టినా, ఓంకారమొక్కదేధ్యానించదగినదనేవాడు. అతడు జర్మనీ వెళ్ళిముందు అమె తృప్తికోసం బాబాకు పూజచేశాడుగాని, “ఎనాడో పరమపదించిన బాబా, మన ప్రార్థన ఎలా వింటారు?” అన్నాడు. రెండు రోజుల తర్వాత అతడు ఆస్పత్రిలో పదుకొనివుండగా కలలో గాఢాంధకారము కన్నించి, అందులో ఒక చిత్రమైన కాంతిగోథము, దానిమధ్య వెన్నెలలా మెరిసిపోయే కఫ్ఫీ ధరించి బాబా కన్నించి, చేయెత్తి ఆశీర్వదించారు. వారిచేతిలో బంగారు కాంతిగల ఓంకారమున్నది. దాని నుండి వెలుగు అతనిపైబడింది. వెంటనే బాబా కన్నులు మూసుకొని ధ్యానస్థలయ్యారు. త్రమంగా అయిన రూపం అనంతమైన విశ్వంలోని నక్కత గ్రహగోళాలు, పాలపుంతలతో చేయబడిన ఎంతో పెద్ద ప్రణవాక్షరంగా మారిపోయింది. వెంటనే అతడు యింటికివచ్చి, అనంద భాష్యాలు రాలుస్తూ అమెకు చెప్పాడు. సాయియే ప్రణవం.

సరసింహస్వామి :- త్రికూటం నటరాజబాబా (కర్నూలు) గారికి సాయిని హిందూదేవతల అవతారంగా భావించడం నచ్చేదిగాదు. తర్వాత ఆయనకు శ్రీ సాయి, తాము, సృసింహస్వామి వేరుకాదన్న అనుభవాన్నిచ్చిన వివరం ‘పారాయణ మహాత్మ్యము’ అన్న అధ్యాయంలో ప్రాశాను. అంతేగాక వారి అమ్మాయికి గూడ అలాంటి నిదర్శనమే కలిగింది.

బాల :- జె. విశ్వేశ్వరరావు (పాదేరు) గారికి శ్రీ సాయి ‘బాల’గా ధ్వరకామాయిలో దర్శనమిచ్చారు. ఈ వివరంగూడ అదే అధ్యాయంలో చూడవచ్చు.

శ్రీ వెంకటేశ్వరుడు :- బి. వి. రమణయ్య యిలా ప్రాశాదు : “ఒకప్పుడు నా వ్యాపారం మరొకరికిచ్చేయాలను కున్నాను. నాటి రాత్రి సాయి స్వప్సంలో కన్నించి, ‘అలా చెయ్యవద్దు, అలా చేస్తే నీవేం తింటావ్?’ అన్నారు. ఇంతలో ఒక స్థ్రీ వారి మాటలు విన్నించకుండా నన్ను దూరంగా తీసుకెళ్ళింది. బాబా మాట వినకుండా వ్యాపారం మరొకరికిచ్చినందుకు నాకెన్నో యిబ్బందులోచ్చాయి. భరద్వాజగారి దగ్గరకెళితే ‘శ్రీసాయి శీలామృతము’, ‘శ్రీ గురువరిత్ర’ పారాయణ చేయమన్నారు. పారాయణ ప్రారంభించిన కొద్దిరోజులలోనే నా భార్యకు బాబా కలలో కన్నించి, ‘మీవారు శిరిడీ పోవాలనుకుంటున్నాడు. పోతాడా?’ అని ‘వెనుకటి వ్యాపారమే చేయమను!’ అన్నారు. మొదట అందుకు ఆఫీసరు అంగీకరించలేదు గాని ఆ మర్కుడే అతడు మనస్సు మార్పుకొని అనుమతించాడు. మొదట వెంటనే నవంబరు 12,1987న శిరిడీ బయల్దేరి వెళ్ళాము. తుఫానువలన రైళ్ళన్నీ రద్దుయ్యాయి. ఆ రాత్రి కలలో సాయి, ‘తిరుపతి, శిరిడీ వేరుగాదు. అక్కడా, ఇక్కడా, నేనే వున్నాను’ అన్నారు. తర్వాత మేము మంత్రాలయం వెళ్ళాము. అక్కడ రాత్రి నా భార్యకు స్వప్సంలో శ్రీ రాఘవేంద్రస్వామి కన్నించారు. అమె, ‘మావారు వ్యాపారం లేదని బాధపడుతున్నారు’ అని అంటే, ఆయన నామైపు తిరిగి, “సాయిబాబా నీకు తల్లివంటివారు. ఆ మహానుభావుడు చెప్పినట్టే నడచుకో! అన్ని ఆయనే చూచుకొంటారు” అన్నారు. తర్వాత శిరిడీలో 3 రోజులుండి యిల్లు చేరాము.

(ii)

సాధు స్వరూపము :- మహానీయులందరూ తమ రూపాలేనని ముముక్షువులకు సాయి యింటికి నిదర్శనమిస్తున్నారు. మేహర్బాబా చెప్పినట్లు దత్తస్వామిగా ఆయన మహాత్ములలో సామ్రాట్టు! వారిని ప్రార్థిస్తే

యే మహాత్ముల ఆశిస్సులైనా భక్తులకు లభిస్తాయి. అహ్మద్ నగర్ దగ్గర బోడేగాంలో బన్మామాయి అను దిగంబరియైన ముస్లిం యోగిని ఉండేవారు. నిండు యవ్వనంలోనే ఆమె దిగంబరిగా సంచరిస్తుంటే లోకులామెను పిచ్చిదనుకునేవారు. నానాచందోర్జుర్ ఒకప్పుడు బాబా అనుమతితో ఆమె దర్శనానికి వెళ్లాడు. చాలాసేపు ఆమె కనపడలేదు. సాయిని ప్రార్థించిన కొద్దిసేపట్లో ఆమె అతని యెదుటకు వచ్చింది. నానా ఆమెకు నమస్కరించి, ఆమె పాదాలలోని ముఖ్య తీసాడు. ఆమె వెంటనే వెళ్లిపోయింది. ఆమె స్నానం చేసి, తాను సమర్పించిన వస్త్రాలు, ఆభరణాలు ధరించి, తన గుడారంలో వైవేద్యం స్వీకరించాలని నానా మరలా బాబాను ప్రార్థించాడు. కొద్దిసేపట్లో ఆమె మళ్ళీ వచ్చి అలానే చేసింది. మరుసటి ఉదయం ఆమె దర్శన కోసం బాబాను ప్రార్థిస్తే ఆమె మూడోసారి దర్శనమిచ్చింది. సాయి దయవలన అతడెట్టి మనోవికారమూ చెందక ఆమెకు నమస్కరించి సెలవు తీసుకున్నాడు.

ఇది నా అనుభవం గూడ. నేను 1967లో బ్రైఫాయిడ్ జ్యారంతో చీరాల ఆస్పత్రిలో వున్నాను. ఒక గురువారంనాడు సాయిగురించి సాటి రోగులకు చెబుతుంటే ఒకరు ఆ ఊళ్ళో ఒకాయన ఎండా, వానా లెక్కచేయక తిరుగుతుంటారని, ఆయన పిచ్చివాడో, మహాత్ముడో చూడమని చెప్పాడు. అది నాకు సాయి సందేశమనిపించింది. ఆస్పత్రినుండి డాక్టరుగారు వెళ్లగానే ఒక మిత్రుడు నన్ను రిక్కాలో ఆయన దగ్గరకు తీసుకెళ్లాడు. ఆయనోక హోటల్ పెంకులపంచలో వున్నారు. వారి గుడ్లలు చినిగివున్నాయి. జట్టంతా జడలుకట్టి వున్నది. కుడికాలు బోద, సిగరట్టు తాగుతూ మతిలేనివానిలా నిర్యికారంగా చూస్తున్నారు. నేనెన్ని సార్లు నమస్కరించినా ఆయన పట్టించుకోలేదు, గాని వారి సన్నిధిలో నా మనసెంతో ప్రశాంతమైంది. ఆయన అవధూత; ఎవరి సన్నిధిలో చిత్తం శాంతిస్తుందో వారు జ్ఞానులని రమణమహర్షి చెప్పారు. మరురోజు ఆయనను నేనొక్కణ్ణే దర్శించాను. మరలా అదే నిర్లిప్తత! సకలసాధు స్వరూపియైన సాయిని వందసార్లు స్వరించేలోగా నేనడగకనే ఆయన ప్రసాదమివ్వాలని బాబాను ప్రార్థించాను. సుమారు 40 సార్లు స్వరించేసరికి ఆయన నాకొక సిగరట్టు, అగ్గిపెట్టే యిచ్చి కాల్పమన్నారు. నాకు అలవాటు లేదనబోయాను. కానీ అది సాయి నా విశ్వాసానికి పెట్టిన పరీక్ష అని తోచి సిగరట్టు కాల్పాను. వెంటనే మరొకటి కాల్పించారు. ఇంతలో హోటల్ సర్వర్తతో నాకు యిడ్లీ, చట్టీ, కారప్పాడి పెట్టమన్నారు. అతడు తెచ్చాడు గాని నాకు జ్యారమని తీసుకోలేదు. అతడవి స్వామిచేతికిచ్చాడు. ఆయన కొద్దిక్కణాలు దానికేసి చూసి, నాకిచ్చి తినమన్నారు. అది మరొక పరీక్షని తలచి తిన్నాను. తర్వాత దోసే, ఉప్పా తినిపించి, పాలు, కాఫీ, త్రాగించారు. ఇంకాద్ది సేపట్లో డాక్టరు ఆస్పత్రికస్తారుగదా అనుకోగానే స్వామి నన్ను వెళ్లిరమ్మన్నారు. నాటినుండి నాకు జ్యారమే లేదు! ఇలానే సాయి నాకు శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు, శ్రీఅవధూత వెంకయ్యస్వామి అనే మహాత్ముల ఆశిస్సులు ఎలా లభింపజేశారో వారి చరిత్రలలో ప్రాసాను.

నేను గృహస్థసమయాక 1975లో మొదటిసారిగా మా అమ్మగారి అభీకం చేసుకోబోతూ, ఆ రోజెవరైనా మహాత్ములు భోక్కగా రావాలని ఆ ముందటి రాత్రి బాబాను ప్రార్థించాను. ఆ రోజు తెల్లవారుతూనే ఎవరో తలుపు తట్టారు! చూస్తే ఆయన శ్రీరామ భక్తుగ్రేసరుడు రంగన్నబాబుగారు; ఆయనతోగూడ కొందరు సాయిభక్తులొచ్చారు. నాడు వారే భోక్కలు. ఆ రోజు వారితోగూడ వెళ్లి వాకాడులో యజ్ఞంచేస్తున్న శ్రీ సమర్థ నారాయణ మహారాజ్ గారికిగూడ భిక్త యిచ్చాను. మా అమ్మ ధన్యరాలు, కారణం శ్రీ సాయి కృప.

‘శ్రీ గురుచరిత్ర’ ‘సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర’ల పారాయణ, సత్యంగము చేసుకునేవారికి మహాత్ముల దర్శన ఆశిస్సులు లభిస్తాయి. చి॥ విజయకుమార్ యిలా ప్రాసున్నాడు: “మొదట నేను, నా భార్య పరాద్ సింగాలో అవధూత అనసూయామాతను దర్శించాము. ఆమె మమ్మల్ని చూస్తూనే, ‘సాయి, సాయి’ అన్నారు. నాటిరాత్రి,

విద్యానగర్ మందిరానికి అమె ఆశీస్సులు మనస్సులోనే కోరాను. వెంటనే అమె మరాలీలో, 'కొత్తమహార్ కడుతున్నారు. అక్కడ పిల్లలు భజన చేస్తారు' అన్నారు. నాకు గురుభక్తి, విశ్వాసము వుండాలని మనసులో కోరగానే అమ్మ, 'అవధూత అవుతాడు' అన్నారు. నా భార్య, మాస్టర్-బాబా పటాలున్న ఫ్రెము చూపితే అమ్మ అది తీసుకొని ఒడిలో వుంచుకొని ఎంతకూ యివ్వలేదు. నేను 'శ్రీ సాయి లీలామృతము' యిస్తే దానిని పదేపదే తిరగేసి, ఘాటోలతో బాటు ఒడిలో వుంచుకున్నారు. నాకు ధ్యానం ప్రసాదించమని మనసులో చెప్పుకోగానే, నీకా చింత ఆవసరం లేదు' అన్నారు. తర్వాత నా భుజం మీద చేయివేసి ఉరంతా తిరిగాక, తమను ఎత్తుకుని తీసుకుపామ్మన్నారు. నేను ఆమె నిలయం చేరాక సెలవిచ్చారు. తర్వాత టాకల్ ఫూటలో శ్రీయుక్తబాబా, మూర్తిజాపూర్లో శ్రీ పుండలీక మహారాజ్లను దర్శించి జిరిడీ చేరాము. అక్కడ అవధూత శ్రీ పాతేబాబా 3 రోజులు మావద్ద భిక్ష తీసుకొని కాళ్ళు వత్తించుకున్నారు. మరొకరు వత్తబోతే అంగీకరించలేదు. తర్వాత 'మీరిద్దరూ నావాళ్ళు!' అని మా ఇద్దరి చేతులు తమ తలపైనుంచుకున్నారు. తర్వాత శ్రీ గజానన మహారాజ్ (అక్కల్కోట) గూడ విద్యానగర్ మందిరానికి, మాకూ ఆశీస్సులిచ్చారు."

సత్యంగ సభ్యుడు చి. శ్రీనివాసులరెడ్డి (మెట్టు) గూడ 1979లో అనసూయామాతను దర్శించాడు. అప్పుడామె గుడ్డకప్పుకొని నిద్రపోతున్నారు. అతడు పండ్లు ఆమె పాదాలవద్ద వుంచి, ధ్యానానికి కూర్చోగానే ఆమె లేచి ఆ పండ్లు దుష్పటిలోకి తీసుకొని, "నీ ఇహపరాల గూర్చి నీకట్టి చింతా అక్కర్లేదు" అన్నారు. ఒకరోజు తమను యెత్తుకునే అవకాశం అతనికిచ్చి, తర్వాత భక్తులు యిచ్చిన తినుబండారాలస్తే అతనివైపే విసిరారు. అతడు, "ఈమె రూపంలోగూడ బాబానే వున్నారా?" అనుకోగానే, "దైవమే అన్ని దూపాలలోనూ వున్నాడు! ఒక క్రణం నాకేసి చూసి మరుక్రణం చూడవేమి? అన్నారు. తర్వాత సుమారు 20 ని॥ల తదేకంగా అతనికేసి చూసి, "నీవు నన్ను ఏ ధృష్టితో చూస్తావు? బాబానే ఇక్కడున్నారు" అన్నారు అమ్మ.

అశోకుమార్ ఆనంద్ (కొత్త డిలీ) తన అన్నగారు బాబాను పూజిస్తుంటే చూచి, "బాబా భగవంతుడైతే గురువానక్ రూపంలో దర్శనమివ్వాలి" అనుకున్నాడు. తర్వాత అతనికొక కలవచ్చింది. ఒక అడవిలో అతడు, బాబా వున్నారు; అతడు తన కోరిక తెల్పగానే బాబా ఏవో సైగలు చేసి, అతనినొక కుటీరంలోనికి తీసుకువెళ్ళి కూర్చోబెట్టి, వారు మరో గదిలోకిల్చి యికరాలేదు. అతడా గదిలోకి వెళ్ళగానే అక్కడ గురువానక్ నవ్వుతూ, "నీ సందేహం తీరిందా?" అన్నారు. ఆ కంఠధ్వని బాబాదే. మళ్ళీ ఆయన, "కొద్ది రోజుల్లో మీ ఇంట్లోని బాబాపటం క్రింద గురువానక్ పటముంటుంది" అన్నారు. తర్వాత ఒక దీపావళికి అతని అన్నగారు ఒక గురువానక్ బొమ్మను బాబా పటం క్రిందగా పెట్టారు!

ఖ. ఆదినారాయణరెడ్డి, అతని తల్లిననుసరించి శ్రీ వెంకయ్యస్వామి (గొలగమూడి)ని సేవిస్తున్నారు. ఆయనిలా ప్రాపాదు: "నేను శ్రీ సాయి లీలామృతము చదివినప్పటినుండి సాయి నామము స్వర్చించడం అలవాటైంది. వెంకయ్యస్వామి భక్తుడనైన నేనలా చేయగూడదేమో అనుకునేవాళ్ళి. ఒకనాటి రాత్రి స్వామి నాకు కలలో కన్నించి, "ఏ నామమైనా ఒకటేలేయా! అన్నారు".

అలానే వైద్యుల సుధాకర్ (సెల్లూరు) తమ్మునికి వారి అక్కకుమార్తైనిచ్చి వివాహం చేయాలనుకున్నారు గాని, అబ్బాయి ఒప్పుకోలేదు. ఆ వివాహం జరిగితే శ్రీ వెంకయ్యస్వామి సమాధివద్ద కొత్త దంపతులను నిద్రచేయిస్తానని మొక్కుకున్నారు. మాసంలోగా అబ్బాయి అంగీకరించాడు. వివాహమవగానే దంపతులు గొలగమూడి ఆశ్రమంలో నిద్ర చేసారు. నాటి రాత్రి అమ్మాయికి కలలో సాయి కన్నించి, "నీకు పెళ్ళయింది గదా! సత్యనారాయణ ప్రతం చేయి" అన్నారు. "మా ఇల్లు చిన్నది. పెద్ద ఇల్లు కట్టించివ్వు, చేస్తాను" అన్నదామె. బాబా ఆమెకు వెంకయ్యస్వామి

భక్తులకిచే దారమిచ్చి మెడలో వేసుకోమన్నారు. నిద్ర లేచేపరికి ఆమె పడకమీద దారమున్నది. శ్రీ వెంకయ్యస్వామి హాద దత్తావతారమైన సాయి రూపమే!

క. వి. యస్. సుబ్రహ్మణ్యం (రాజమండ్రి) కేరళ-తమిళ దేశాలలో పనిచేస్తున్నప్పుడు ఒక మిత్రుడు బలవంతంగా 'క్షీలన్' వద్దనున్న ఒక స్వామి దర్శనానికి తీసుకువెళ్లాడు. భక్తులందరూ అచట హండీలో ఒక యాపాయివేసి వారికి నమస్కరిస్తున్నారు. సాయి భక్తుడైన సుబ్రహ్మణ్యంగారిని చూచి ఆ స్వామి, "ఆగు! నీవు వేయవద్దు. నీవు కొలిచే సాయి బ్రహ్మాచారి, మహాశక్తి స్వరూపము, సాక్షాత్కార భగవంతుడు. నీవు నా వద్దకేగాదు, ఇంకెవ్వరివద్దకూ ప్రశ్నలకు వెళ్లాడ్డు, వారి రక్షణ నీకెప్పుడూ వుంటుంది" అన్నారు.

శ్రీమతి శోభాశర్మ (కొత్తఫిల్లీ) ఇలా ప్రాశారు: "ఒకసారి నాకు ప్రమాదంగా జబ్బు చేసినప్పుడు 'హారి హార మహారాజు' అను మహాత్ముడు నాకు ఆయుర్వేద మందు, యోగాసనాలు చెప్పారు. వాటితో వారంలో కోలుకున్నాను. తర్వాత ఒక రోజు మావారికి ధ్యానంలో బాభా కన్నించి, "నా అనుగ్రహం ఆ మహాత్ముని ద్వారా మీకు ప్రకటమవుతున్నది" అన్నారు. తర్వాత మావారు హారిహర మహారాజీను కలుసుకున్నప్పుడు ఆయన ప్రసంగవశాత్తు, 'శ్రీ సాయిబాబా ఉచ్చకోటిలోని మహాత్ములు, నేనుగూడ ఇరిదీ దర్శించాలనుకుంటున్నాను' అన్నారు. నాకు మరోసారి ప్రమాదంగా జబ్బు చేసినప్పుడు మావారు బాబాను ప్రార్థిస్తుండగా ఒక దృశ్యం కన్నించింది: మా గది ద్వారం దగ్గర కమండలము, జపమాల ధరించిన మహాత్ముడు నిలచారు. ఆయనతో వున్న శమ్యలు వెళ్లిపోదామని ఆయనను తొందరచేస్తుంటే ఆయన 'ఆగు! ఇక్కడాక భక్తుడు ఆపదలో వున్నాడు!' అన్నారు. మూడవ రోజున హారిహర మహారాజీగారు స్వయంగా మా యింటికొచ్చి నాకు చికిత్స చెప్పారు. దానితో నా వ్యాధి త్వరలో తగ్గిపోయింది.

గుంచూరులో నల్లపాటువద్ద సాయిబాబా మందిరం నిర్మించే ముందు ఆ మందిర స్థలాన్ని మహాసీయుల పాదస్వర్పతో పవిత్రం చేయదలచి ఎందరో భక్తులు "శ్రీసాయి లీలామృతం", "శ్రీ గురుచరిత్ర" పారాయణ చేశారు. కర్మాలువద్దనుండి శ్రీ అవధూత రామిరెడ్డిగారిని తీసుకురావడానికి వెళ్లారు. కాని వారు సామాన్యంగా రారని ఎందరో ఆ భక్తులను వారించారు. కాని ఆయన వచ్చి మందిర స్థలంలో కుటీరంలో సుమారు 20 రోజులు వున్నారు. అలానే 1986లో శంఖుస్తాపనకు శ్రీ రామిరెడ్డి తాతగారు, కన్యాకుమారి నుండి అవధూత మాయి అమ్మ రావాలని భక్తులు ఆ రెండు గ్రంథాలూ పారాయణ చేశారు. ఆ సద్గురుని అనుగ్రహంవల్ల ఆ ఇద్దరు అవధూతలూ అచట రెండు చోట్ల శంఖుస్తాపనలు చేశారు. ఇద్దరు అవధూతలు ఒకే మహాత్మార్థంలో కలవడమెంతో అరుదు. తర్వాత నేను తాతగారిని, "ఈ శాల ఎవరిది?" అని అడిగాను. ఆయన సంతోషంగా, "మన నాయనది కదా, సాయిబాబాది కదా?" అన్నారు. ఎంతోకాలంగా నిరంతరం శ్రీ సాయి గురించి ప్రాయడము, చదవడము, చెప్పడమూ - ఇలా సాయిని స్వరీస్తుండడంవల్ల గాబోలు, మొదట రామిరెడ్డితాత గుంచూరు వచ్చినప్పుడు ఒంగోలులో మనింటికివచ్చి కొద్ది గంటలుండి మాతో కలసి గొలగమూడికి వచ్చారు. దారిలో ఒకరు, "తాతా, దత్తస్వామి ఎక్కడున్నారు" అంటే ఆయన, "ఇప్పుడు మనం వచ్చిన ఇంట్లో వున్నారు" అన్నారు. నా సేవతో దత్తస్వామి శ్రీ సాయి సంపీతులై మనింట్లో వున్నారని తెలిసి ఎంతో సంతోషించాను. అలానే మాయి అమ్మను గుంచూరు తీసుకువెళుతూ ఆ 'వ్యాన్' మనింటి ముందు ఆగింది. అంత దీర్ఘమైన ప్రయాణం వలన అమిత వృద్ధురాలైన అమ్మ ఎంతగానో అలసివుంటారని తలచి, సాధ్యమైనంత త్వరగా గుంచూరుకు పంపి వేయాలనుకున్నాను గాని మనసులో మాత్రం వారు రావాలనేవుంది. వ్యానులోనే భజన, ఆరతి, నైవేద్యము అయ్యాక అమ్మ బహిర్భేశానికన్న వంకతో వ్యాన్ దిగి మనింటి వరండాలో సుమారు ఒకగంట కూర్చోని వెళ్లారు. ఇదీ సత్పుంగ ఘలమే, పారాయణ ఘలితమే. గుంచూరు వెళ్లి దారిలో అమ్మ అనేకసార్లు 'సాయిబాబా' అని సృష్టంగా అన్నారట. తిరుగు ప్రయాణంలో

శ్రీ సీతారామయ్య శిరిటీనుండి తెచ్చిన సాయి వప్రమేయకదానిని అమృ పాదస్వర్గగూడ కోరి అమృ పాదాలపై వుంచారు. కాని ఏద్దేలు సమయంలో అమృ ఎంతో ఆత్రంగా దానిని లుంగజుట్టి తమ ఒడిలో వుంచుకొని తిరిగివ్యక్తమతోగూడ తీసుకు పోయారు. దత్తావతారమైన సాయి వప్రమంటే అమెకు గూడా అంత ప్రీతి కాబోలు! గుంటూరులోగూడ ఒకరాత్రి అమృ ఎక్కుడా విశ్రమించడానికంగికరించక, శ్రద్ధగా చరిత్ర పారాయణ చేసుకొనే ఒక భక్తుడింట తమకై తామే రాత్రంతా విశ్రమించారు. అదీ పారాయణ సత్పుంగాల మహిమ.

ఏ. బాబా ప్రసాద్ ఇలా ప్రాస్తున్నాదు : “‘శ్రీ సాయి లీలామృతము’ 20 సార్లు పారాయణ చేశాను. బాబా రెండు మూడు సార్లు స్వప్న దర్శనమిచ్చి, మా సమస్యలెన్నే తీర్చారు. నేనీమధ్య కంచి కామకోటి పీతాధిపతులు (పెద్దస్వామి) దర్శనానికి వెళ్లాను. ఆ రోజు వారిని దూరంనుండి గూడ చూడలేమనిపించేంత జనం వచ్చారు. నేను కొద్దిసార్లు సాయి నామం స్వరించగానే స్వామి లేచి, మేమున్న చోటికాచ్చి, అశీర్వదించి వెంటనే వెళ్లి యథాస్థానంలో కూర్చున్నారు!”

చి॥కె. ఏ. రంగారావు (బంగోలు) యిలా ప్రాశాదు : “ఒక ఆదివారం శ్రీ అవధూత రామిరెడ్డిగారి దర్శనానికి వెళ్లాను. వారింటివద్దలేరు. పది రోజులుగా భక్తులకు వారి దర్శనం లభించలేదట. నేను సాయిని ప్రార్థిస్తూంటే వారికసారి వచ్చి కోపంగా మాట్లాడి వెళ్లిపోయారు. కొద్ది సేపట్లో మళ్ళీ వచ్చి నమస్కరించగానే వెళ్లిపోయారు. ఈసారి వారు సామాన్యంగా కూర్చునేచోట అగురువత్తులు, నైవేద్యము వుంచి సాయిపై పాటలు పాడుకుంటున్నాను. ఈసారి ఆయన వచ్చి నేపెట్టిన నైవేద్యం ప్రక్కనే కూర్చుని నాకు ప్రసాదమూ, అశీస్సులూ యిచ్చి నాకేసి చూచి, నా జీవితంలో మరువలేని రీతిన అలోకమైన నవ్వు నవ్వారు. నా ‘శ్రీసాయి లీలామృతం’ పారాయణ వల్లనే నాకే మహాసీయుని దర్శనం లభించింది.”

సి. దయాక్ శర్మ (కర్మాలు) యిలా ప్రాశారు : “మేము పారాయణ మొదలు పెట్టినప్పటి నుంచి మహాసీయులు మా యింటికి రావడం జరుగుతున్నది. కర్మాలులో శ్రీ భాన్సాహేబ్ అనే మహాసీయులు ఎప్పుడూ ధ్యానంలో వుంటూ ఎవరితో పలుకకుండా పిచ్చివానిలా తిరుగుతూ భక్తులను తరిమేస్తుండేవారు. వారిని తరచుగా దర్శిస్తూ, వారు మా యింటికి వస్తే బాగుండుననుకునేవాణ్ణి గాని, పిలిచే ధైర్యంలేదు. అక్కోబరు 18, 1984 సాయంత్రం 4 గం॥లకు నేను నమస్కరించగానే వారు మంచినిట్టు, తర్వాత బిర్యానీ కావాలన్నారు. అవి తెప్పించే లోపలే వారు నా చేయుతతో లేచి ఒక రిక్కాలో కూర్చుని, నన్ను ప్రక్కనే కూర్చోమన్నారు. వారి దగ్గరకశ్చదమే భయం; ప్రక్కన కూర్చోడానికి మరీ భయం. ఒక ప్రక్కగా ఒడిగి కూర్చోని రిక్కాను మా యింటికి పోసీయమన్నాను. ఇల్లు చేరగానే యింట్లో సత్పుంగంలోని భక్తులందరూ బయటకొచ్చి వారి దర్శనం చేసుకున్నారు. స్వామి, “బిర్యానీ వున్నదా?” అన్నారు. నేను మాంసం వున్నదని చెప్పి, మా యింట్లో తయారైన చపాతీలు, తెప్పించిన ఆ మాంసాహేబ పాట్లము తీసుకొన్నాను. వెంటనే ఆయన మళ్ళీ నన్ను రిక్కాలో కూర్చోబెట్టుకొని బయల్దేరి లాల్మశీదు ప్రక్కన ఒక హోటలోకి వెళ్లి నేను తెచ్చిన చపాతీలే తిన్నారు. ఈ అద్భుతం నాకు చరిత్రల పారాయణ వల్లనే కలిగింది.”

డి. భాస్కరలక్ష్మి యిలా ప్రాసింది. “స్వప్నంలో బాబా దర్శనమాశించి ‘శ్రీ సాయి లీలామృతము’ పారాయణ చేశాను”. 1984, మే 30, తెల్లవారురూమున కలలో బాబా గుడికని వెళ్లాను. ఒక చిన్న కుటీరంలో పాలరాతి పలకపై అవధూత చివటం అమృ కూర్చోని వున్నారు. అమె బాబా అన్న భావంతో నేను నమస్కరించేసరికి నన్ను దగ్గరకు పిలచి, నా చేతిలో ఉధీ వేశారు. తామూ, అమృ వేరుగాదని, దగ్గరలో వున్న ఆమెను సేవించుకొమ్మని సాయి తెల్పారు. మరురోజు (గురువారం, జూన్ 6) అమృ పుణ్య తిథి కరపత్రం మాకు చేరింది”.

(iii)

శ్రీ సాయిలలకు జాతి, దేశ, మత భేదాలు లేవు. మొదట నేను శిరిదీ దర్శించాక, సశరీరులైన సద్గురువుకోసం ఆన్యేషిస్తూ 1968లో జిల్లెళ్ళమూడిలో కొంతకాలమున్నాను. అప్పుడు అక్కడున్న కుమారి మార్యా అనే అమెరికన్ మహిళ సాయిగురించి ఏని శిరిదీ దర్శించాలనుకున్నది. కానీ అకస్మాత్తుగా ఆమె తల్లికి జబ్బుచేయడం వలన ఆమె వెంటనే తన దేశానికి బయల్సేరుతూ నాతి, “బాబాలో శక్తిలేదు. నేను శిరిదీ చూడకుండానే వెళ్లిపోతున్నాను!” అన్నది. కానీ బొంబాయిలో తుఫాను వలన విమానాల రాకపోకలు 48 గంలు ఆగిపోయాయి. అప్పుడామె టాక్సీలో శిరిదీ చేరింది. నాడు విజయదశమి. బాబా మహాసమాది స్వర్ణల్తువం వైభవంగా జరుగుతున్నది. ఆమె సాయిని దర్శించి, అమెరికా చేరి యిలా ప్రాసింది. “బాబా నాకు డిసెంబరు 1, 1970న కలలో కన్నించారు. నాటి నుండి రోజు నాకు క్రీస్తుగురించి బోధిస్తున్నారు. ఎంత అద్భుతమో! ఇప్పటినుండి ఆయన నాకు ‘బాబా క్రీస్తు’ - - ఇట్లు సోదరి “మార్యా”.

సం॥ 1951 లో ఒకరాత్రి మురాజ్బాయికి ప్యాప్చుమొచ్చింది. ఆమె భర్త శవాన్ని శ్వాసానికి తీసుకుపోతుండే ఆమె కోకిస్తోంది. ఇంతలో కష్టి, తలకు గుర్తుగల ఫక్కెరు కన్నించి, “నీ భర్త బ్రతుకుతాడు. దుఃఖించకు” అన్నారు. తక్కణమే ఆమె భర్త బ్రతికాడు. ఆ రాత్రే వేరే వూళ్ళో వున్న ఆమె భర్తకు జబ్బుచేసి చిత్రంగా తగ్గిపోయింది. అతనిని కాపాడిన ఫక్కరెవరా! అని ఆమె ఆశ్చర్యపడింది. తమ జైనమతంలో అలాంటి వారెవరూ లేరు. ఒక మిత్రుడు సాయిపటం చూపినపుడు ఆ ఫక్కెరు ఆయనేనని గుర్తించి, సాటి మతస్థుల విమర్శలు లెక్కచేయక పూజంచసాగింది. తర్వాత ఆమె శిరిదీ వెళ్లినపుడు, తాను కలలో చూచినది శిరిదీయని గుర్తించింది.

శ్రీమతి ఆర్. పెర్మాండెస్ ట్రైన్ మహిళ. వీరబ్రాయి ఆంధోనికి స్నానం చేసినపుడల్లా జ్వరమొచ్చేది. డాక్టరు ‘ఎక్కు-రే చూచి, అతని ఉపిరితిత్తులలో మచ్చవుందని చెప్పి, 15 రోజులు మందిచ్చినా తగ్గలేదు. అప్పుడామె ఆర్ట్రితో మేరిమాతను ప్రార్థించగా ఆమెకు డా॥ చౌదరి అనే హోమియో వైద్యులు గుర్తొచ్చి, అబ్బాయిని ఆయనకు చూపించారు. ఆయన, “మొదట వైద్య నిపుణునిచేత మందిప్పించండి. తగ్గకపోతే సాయిబాబాను ప్రార్థించి నా వైద్యమారంభిస్తాను” అని అబ్బాయి వీపు ప్రేమతో నిమిరారు. తర్వాత అబ్బాయిని వైద్య నిపుణుని వద్దకు పంపి, ఆమె బాబాను స్వరిస్తూన్నది. చికిత్స ప్రారంభించకనే ఆ రోజునుండే అతడు స్నానంచేసి తృప్తిగా భోజనం చేసినా ఎరోజు జ్వరం రాలేదు! తన కుమారుని కాపాడినదెవరా! అని ఆమె ఆలోచిస్తుండగా, తలుపు తట్టిన చప్పుడైంది. చూస్తే నీలికణ్ణు, తెల్లని కష్టిగల ఒక ఫక్కెరు వాకిట్లో వున్నారు. ఆయన ఒక చొక్కా అడిగారు. ఇంట్లోని చొక్కాలు ఆయనకు పెద్దవమతాయి. వాటిని సరిచేయించి యిస్తానని చెప్పి, దక్కిణ తెచ్చేసరికి ఆయనలేరు. తర్వాత వారి అబ్బాయిని చూచిన స్పెషలిష్టు యిక అతనికి మందు అక్కర్చేదని చెప్పాడు! ఈ లీల గురించి చెబితే డా॥ చౌదరి, “నమ్మినవారికి బాబా ఎన్నో దివ్యానుభవాలిస్తారు. ఒక ఏకాదశినాడు ఒక ఫక్కెరు వచ్చి నా వద్ద 25 పైసలు దక్కిణ తీసుకొని వెళ్ళగానే, వారు సాయిబాబా వున్నారని గుర్తొచ్చి, మళ్ళీ చూడాలని ఎంత వెదకినా కన్నించలేదు” అన్నారు. నాటినుండి శ్రీమతి పెర్మాండెస్ గారి జవితంలో ఎన్నో సమస్యలు సాయి పరిష్కరిస్తున్నారు. జనవరి 23, 1982న ఆమె శిరిదీ దర్శించారు.

సాయి భక్తుడు జేమ్స్ వుడ్ (డెనడా)కు 1978లో మూత్రపిండాలు పనిచేయక 6 మాసాలు మృత్యుముఖంలో వున్నాడు. వాటి బదులు డాక్టర్లు యంత్రాలను అతని శరీరానికి తగిలించి ప్రాణం కాపాడజూచారు. కానీ అతని శరీరం పాటిని అంగికరించలేదు. ఇంకెవరైనా దానం చేసిన మూత్రపిండాలు కూడ అతనికి ఉపయోగపడవన్నారు

వైద్యులు. సౌదరి లెస్లీబానీ అతని బాగోగులు విచారిస్తున్నది. ఆరుమాసాలు అతడు చావు బ్రతుకుల మధ్య వుండగా ఒకరోజు అమెతో ఒక శిరిడి సాయి భక్తుడు వచ్చి, “భయంలేదు. శిరిడి సాయి భగవంతుడు. ఆయనను ప్రార్థించి ఈ విభూతి సేవించండి. ఆయన మీ మూత్రపిండాలు బాగుచేయగలరు” అని చెప్పి, అతడు క్రైస్తవుడు గనుక బైబిలులోని ‘పరలోక ప్రార్థన’ (The Lord's Prayer) ను సాయిపరంగా ప్రాసిన చీటి, ఊఢి యిచ్చాడు. అది సేవిస్తుందే మూడవనాటికల్లా అతని “మూత్రపిండాలు” ఏ చికిత్స లేకుండానే చక్కగానే పనిచేయసాగాయి. వైద్యులందరూ, ‘ఇట్టి అద్భుతం ఏ ఆస్పత్రిలోనూ యింత వరకూ జరగలేదు” అన్నారు. నాటి రాత్రి కలలో అతనికి సాయి కన్నించి, “నిన్నిలా రక్షించదమిదే చివరిసారి” అన్నారు. మరుక్కణమే రాతిమీద కూర్చున్న సాయి ప్రక్కనే ఆ సాయి భక్తుడు కన్నించి, ‘ఇకనుండి సీవీయననే ఆశ్రయించాలి’ అన్నాడు. తన ప్రొక్కు చెల్లించుకోడానికి 1979లో అతడు శిరిడి దర్శించాడు.

యావళ్ళవితమూ నాస్తికులుగా వున్నవారుగూడ, నిజమైన జిజ్ఞాసతో ఆయన వైపు దృష్టి సారిస్తే, సాయి సమాధానమిస్తున్నారు. ఇటువంటి నాస్తిక ప్రముఖులు, వెనుకటి తరాలలో గుడిపాటి వెంకటచలం, కె. సభా, త్రిపురనేని గోపిచంద్, గోరాగార్లు. వారిలో మొదటి ముగ్గురూ తమ దృష్టిని సరైన మహానీయులపై సారించి పరిపర్తన చెందారు. గోపిచంద్ 1954లో కర్మాలులో వున్నారు. వారి శ్రీమతికి ప్రసవం కష్టమై ప్రమాదస్థితిలో ఆస్పత్రిలో వున్నారు. మూడవరోజు ఆయన సాయి మందిరం ప్రక్కగా వెళుతూ అప్రయత్నంగా, “బాబా శక్తిమంతులే అయితే నా భార్యకు వెంటనే ప్రసవమవ్వాలి!” అనుకొన్నారట. ఆయన ఆస్పత్రి చేరేలోగా ఆయన భార్యకు ఒక దివ్యదర్శనమైంది. కప్పు, తలకు గుడ్డ ధరించిన వృద్ధ ఘకీరు ఆమె ప్రక్కన కూర్చొని, “బిడ్డ! భయంలేదు. ప్రసవమవుతుంది” అని చెప్పి, నొసట ఊఢి పెట్టి, కొంత నీటిలో త్రాగించారట. తక్కణమే ప్రసవమై ప్రమాదం తప్పింది. బాబు పుట్టాడు. అలా జరిగినది ఆయన ప్రార్థించిన క్షణంలోనేనని తెలిసి, గోపిచంద్ తన బిడ్డకు సాయిబాబా అని పేరు పెట్టారు!

అలానే నాస్తికుడు, ప్రముఖ రచయిత, కె. సభా యిలా ప్రాశారు: “నేను ఆపాదమస్తకమూ మంటలలో మగ్గుతున్నట్లు బాధలతో, జబ్బుతో మంచంలో వున్నప్పుడు, ‘శ్రీసాయి లీలామృతము’ చదివాను. మధ్యహ్నం మగతలో శ్రీసాయి కన్నించి ‘టీ’ అడిగారు. సాయంకాలం 5 గం॥కు నా జబ్బు తగ్గుతుందన్నారు. తర్వాత కలలో వర్షమొచ్చింది; ఒక పాము వచ్చింది; కొందరు రమణాశ్రమం వైపుకు ఒక శవేటిక మోసుకెఱుతున్నారు. నిద్రలేచాక బాబాలాగా తలగుడ్డ చుట్టుకొని, టీ తెప్పించి నేనే త్రాగాను. వర్షమొచ్చింది. 5 గంటలకు జబ్బు నయమైంది; 7 గంటలకొక పామొచ్చింది. ఇవన్నీ స్వప్పుంలో లాగానే జరిగాయి; కానీ శవేటిక, సాయి పదలి వెళ్లిన తుండుబట్ట మాత్రమే కన్నించలేదు - మీ కె. సభా”. సాయి తమ వ్యాధి తగ్గించి మృత్యువు నుండి రక్షించారని వారి భావం.

జాస్తి శేషగిరిరావు 54వ సం॥ వరకూ నాస్తికుడు; మిత్రుడు భాస్కరరావు ఎన్నిసార్లు సాయిగురించి చెప్పినా పెదచెవిని పెట్టేవారు. ఒకరోజు వారి మరదలు మీరాబాయి చేసే బాబా భజనకు పిలిస్తే వెళ్లారు. భజన వింటూ సాయిబాబా పటం చూస్తూంచే కట్టు మూతపడి, తెరవడం ఆయన వల్లగాలేదు. కన్నీరు కారసాగింది. తర్వాత ఒకరాత్రి కలలో తలపాగా చుట్టుకొన్న పండు ముసలి ఒకరు నులక మంచంమీద పడుకున్నారు. ఆయన కాళ్ళవైపుగా వెళ్లున్న శేషగిరిరావుగారిని ఆయన కాలుతో చాచి తన్నారు. క్రిందపడ్డ శేషగిరిరావు పట్టరాని కోపంతో ఆయనను మంచంమీద నుంచి లాగి, చెంపలు వాయించి, క్రిందపడ్డోసి కాళ్ళతో తంతున్నారు. ప్రక్కనేవున్న మిత్రులోకరు వారింపడంతో, పశ్చాత్తాపంతో ఆయనను క్షమాపణ వేడారు. ఆయన నవ్వి, శేషగిరిరావుగారి భుజంమీద చేయివేసి, “నీకు రైలుకూత వినబడడంలేదా!” అన్నారు. శేషగిరిరావుగారు ముందుకు వంగి చూస్తే అక్కడ రెండు రైలింజన్లు

ధీకొంటున్నాయి. వెంటనే లేచి కల గురించి చెబితే, భాస్కరరావుగారు, శేషగిరిరావులోని ఆస్తికత్వానికి-నాస్తికత్వానికి యుద్ధం జరిగి, నాస్తికం నశించిందన్నారు. తర్వాత మిత్రులతో కలసి శిరిడీ వెళ్లా, కారణం లేకనే కన్నీరు కారి పసిబిడ్డలా వెక్కి ఏడ్చారు శేషగిరిరావుగారు.

అక్కడ అందరూ సాకోరి చూచి వస్తుంటే, దారిలో ఒక విచిత్రమైన సువాసన ఫల్లాంగు దూరం వారిని వెంటాడింది. అది అగరవత్తులది, పువ్వులదీగాదు, అది సాయి వారి చెంతనున్నట్లు సూచనని ఒకరు, తమను పూజించమన్న పొచ్చరిక అని మరొకరూ వివరించారు. “శ్రీ సాయి నాలోని నాస్తికత్వాన్ని పూర్తిగా తొలగించి, నా అంత్య దశలో జ్ఞానమార్గం చూపినందుకు నేనెంతగానో సంతోషిస్తున్నాను.” అని చెప్పారాయన.

శ్రీ సాయిది ఖండాంతర లీల: ‘అఖండ’ లీల: ఆ రోజుల్లోనే రఘ్య జపాన్ యుద్ధంలో పాల్గొనిన కష్టమైన జహంగిరషా నౌకలను రక్కించారు సాయి. ప్యారేకిషన్ వాలీకి 1972లో శిరిడీకి వెళ్లిరాగానే ఆ మరురోజే ఎన్నో ఉద్యగాలొచ్చాయి. బాబా వద్ద చీట్లువేస్తే, “యమ. వి. ధనలక్ష్మి” అనే నౌకకు కెప్పెన్గా చేరమని సందేశమొచ్చింది. అతడు అందులో చేరిన నాటినుండి తన నౌకను కాపాడుతుండమని నిత్యమూ సాయికి రెండు అగరువత్తులు వెల్లించి ప్రార్థించేవాడు. చిత్రం - ప్రతిసారి ఒక అగరాత్రి విధిగా ఆరిపోయేది. మే 17, 1972లో ఒకసారి ఆ నౌక కలకత్తా నుండి అందమాన్కు 2 సార్లు బయలుదేరి, సముద్రం కల్లోలంగా వుండడంవలన వెనుకకు రావలసి వచ్చింది. మూడవసారి నడిసముద్రం చేరాక గాలివాన ప్రారంభమై నౌక ఒరగనారంభించింది. కారణం యింజనీర్లకు గూడా అర్ధం కాలేదు. ఎంత యత్నించినా నౌకాశ్రయం నుండి సహాయం రాలేదు. నౌకలోకి సీరువచ్చి కొందరు నావికులు “లైఫ్ బెట్ట్”లు కూడా తీసుకోలేకపోయారు. అవి సీటిలో మునగకుండా కాపాడుతాయి. చివరకు నౌక మునిగిపోవడం తథ్యమని తెలిసి అందరూ సముద్రంలోకి దూకి సుమారు అర్ధరాత్రి గాథాంధకారంలో, కారు మబ్బుల క్రింద 15 అడుగుల అలల మధ్య తిండి, సీరు లేకుండా కొట్టుమిట్టులాడారు. ఇలా 30 గం॥ లయ్యాక అతడు యిక శక్తి లోపించి చనిపోవడం తథ్యమని తలచి బాబాను అర్తితో ప్రార్థించగానే ఒక పెద్ద దుంగ చేతికి చిక్కింది. చివరకు ‘జలకేంద్ర’ అనే మరొక నౌక అటుగాపోతూ వారందరినీ రక్కించింది. కిషెన్వాలీని ఆ నౌకలోకి లాగుతున్నప్పుడు అతడు 20 అడుగుల వరకూ పైకివచ్చి 3 సార్లు సీటిలో జారి పడిపోయి స్పృహ కోల్పోయాడు. మెలకువ వచ్చేసరికి 103 డిగ్రీల జ్వరం, ఒంటినిండా కట్టులు వున్నాయి. త్వరలో కోలుకున్నాడు. నడి సముద్రంలో గూడ సాయికి తన భక్తుని కేక వినిపిస్తుంది.

ఓ. నరసింహంగారు మన్సూర్లో విమానదళంలో పనిచేస్తున్నాడు. సం॥ 1984లో ఆయన కష్టాలలో వున్నప్పుడు ఒక మిత్రుడు శ్రీ సాయి చరిత్ర యిచ్చాడు. ఆ పారాయణ అయిన రాత్రి బాబా కలలో కన్నించి, “నన్ను నమ్ముకో, కష్టాలు తీరుతాయి. తర్వాత వృత్తిరీత్యా త్రైనింగుకు లండన్ వెడతావు” అని చెప్పి అదృశ్యమయ్యారు. సం॥ 1985లో ఆది నిజమైంది. వారి శ్రీమతి 1986లో విమానంలో బొంబాయిచేరి టాక్సీలో వెడుతున్నారు. నాదు పెద్ద గాలివాన, అర్ధరాత్రి టైరు బుద్ధలై టాక్సీ ఆగిపోయింది. గాలివాన వలన మరే కారూ దొరకలేదు. సాయిని ప్రార్థించగానే ఒక కారులో తెల్లని కఫ్ఫు ధరించిన ఒక వృద్ధుడువచ్చి, “అల్లాహ్ అచ్చ కరేగా” అని, ఆమెను ఇంటివద్ద దించి, డబ్బులు యిచ్చేలోగా అతడు మళ్ళీ అవే మాటలని వెళ్లిపోయాడు. ఆమె ఇల్లు చేరే ఆతురతతో ఆయనను పట్టించుకోలేదు. తర్వాత శిరిడీ చేరి ద్వారకామాయిలో కూర్చున్నప్పుడు ఆమెకు గుర్తొచ్చింది. ఆ వృద్ధుడు అచ్చం సాయిబాబాలాగానే వున్నాడు.

ఔ. సూర్యప్రకాశ్ పశ్చిమ జర్మనీలో తల్లిదండ్రులతో, చెల్లెలితో, కలసివుంటూ చదువుకుంటున్నాడు. అతడు 1985 లో మన దేశానికి రాగానే, కేవలం తన వారి బలవంతం మీద శిరిడీ వెళ్లాడు. అక్కడ సంస్కారంలో కాలు

పెదుతూనే పెద్ద సాయిబాబా పటము, దాని క్రింద, “నాషై నీ దృష్టి నిలుపు, నీషై నా దృష్టి వుంచుతాను” అన్న వాక్యమూ చూచాడు. ఎంతగా యత్నించినా దాని నుండి దృష్టి నిగ్రహించుకోలేకపోయాడు. మందిరంలో గూడ ప్రగాఢమైన శాంతి అనుభవించాడు. పశ్చిమ జర్మనీ వెళ్లినప్పటినుండి అతని మనసంతా సాయిబాబా మీదే పరుగిదుతున్నది. ఒకసారి స్వప్సుంలో బాబాపటం కన్నించింది. తర్వాత అతనికి గణిత శాస్త్రంలో మాఖిక పరీక్ష జరగనున్నది. అంతకు ముందు రెండుసార్లు ఆ పరీక్షలో విఫలుడయ్యాడు. సామాన్యంగా మూడవ అవకాశమివ్యరు. అలాంటిదతనికిచ్చారు. ఈసారి పాసవకపోతే అతడు కోరిన పై చదువు సాధ్యం గాదు. అతడు మాఖిక పరీక్షలో తనవంతుకోసం ఎదురుచూస్తుంటే, అతని బోధకులతో మాటల్లడడానికి వచ్చిన ఎవరో వ్యక్తి ఇతనిని ప్రత్యేకించి పలకరించి శుభాకాంక్షలు చెప్పి వెళ్లాడు. పరీక్షలైపొయి అతడు ఫలితంకోసం వేచివుండగా, ఆ వ్యక్తే మళ్ళీ యితనిని పలుకరించి వెళ్లాడు. నాడు గురువారం. అతడు ‘శ్రీ సాయి లీలామృతము’ (ఆంగ్లం) ఆ ముందటిరోజే పారాయణ పూర్తి చేసాడు. పారాయణ మొదలు పెట్టినప్పటినుండి అతనికి ఏకాగ్రత కుదరనారంభించింది. నాడు పరీక్షలో అన్ని అతడికి తెలిసిన ప్రశ్నలే అడిగారు. అతడాశించిన దాని కంటే ఎంతో అధికమైన విజయం పాందాడు. తర్వాత మరొక పారాయణ చేయగానే మరొక పరీక్షగూడ పాసయ్యాడు. సినిమాలు, డిస్ట్రిక్టులు, విందుల పిచ్చి వాటికై అవే తొలిగాయి.

డా॥ యం. విజయకుమార్ యిలా ప్రాసాదు : “మా బంధువు డా॥ కె. వి. సాయి లండన్లో 14 సం॥లుగా వైద్యుడుగా వుంటున్నాడు. అతడు 1983లో ఒకరోజు స్పూహాతప్పి పడిపోతే పెద్దసుపత్రికి తీసుకెళ్ళారని ఫోను వచ్చింది. మేము అర్థితో సాయిని ప్రార్థించాము. మరుసటి రోజు తెల్లవారురూమున నాకోక కలవచ్చింది. అపరేషన్ థియేటరులో సాయి మా వాడికి అపరేషన్ చేస్తూ తమ పిడికిలి తెరచారు. అందులోంచి ఒక నల్లని త్రాచు మావాడి పుర్ణలో జొరబడి, ఒక నల్లటి ముద్దను బయట వేసింది. బాబా, ‘ఇక భయంలేదు, అవసరమైనది చేసాను’ అన్నారు. డాక్టరు రోగి తలలో నుండి పెద్ద ప్రణం తొలగించారని నాల్గవరోజు మాకు వార్త వచ్చింది”.

హోమీ (12 సం॥) ఎప్పుడూ బడలికగానూ, వక్క స్థలంలో నోప్పిగానూ వుంటూంటే పరీక్షచేసి, అతడికి గుండెలో రంధ్రమున్నదని, అమెరికాలో ఆపరేషన్ చేయించాలనీ డాక్టర్లు చెప్పారు. మే 16, 1976న అమెరికాలోని హోస్పిట్ నగరంలో సెంట్లూక్ ఆస్పుత్రిలో చేర్చారు. అతనికి రెండు రోజుల్లో ఆపరేషన్ చేస్తారనగా హోమీ, అతని స్పూహాతుడిచ్చిన బాబాపటం పెట్టుకుని ఊధీ నోట్లో వేసుకుని కొంచెం గుండెలకు రాసుకుంటున్నాడు. మే 20, గురువారంనాడు డా॥ ‘డాంటన్కులీ’ అతనిని మళ్ళీ పరీక్షచేసి, “ఇదెక్కడి అద్భుతం! ఇతని గుండెలోని చిల్లు మూసుకుపోయింది. ఆపరేషన్ అవసరం లేదు” అన్నాడు. అలానే ఇ. ఎన్. సాన్ (బంబాయి) కి గుండె జబ్బు చేస్తే ఆక్షేబరు 21, 1981 న లండన్ నగరంలో ఆస్పుత్రిలో చేర్చారు. మొదట జయప్రదంగా జరిగిందనుకొన్న ఆపరేషన్ విఫలమై 20 వ రోజున అతడికి స్పూహాతప్పి, ఆరురోజులు, ‘కోమా’లో వున్నాడు. అతడి పరిస్థితి విషమించిందని, అతణ్ణిక క్షోభపెట్టక ప్రశాంతంగా చనిపోనివ్యాప్తమే మేలనీ డాక్టరు చెప్పాడు. రోగివద్ద ఎవరూ వుండకూడదని చెప్పారు. ఆమెంతో నిబ్బరంగా, “వారి సంగతి బాబా చూసుకుంటారు” అని బాబా ఊధీ తెచ్చి భర్తమీద చల్లి వెళ్ళిపోయింది. ఇంటి దగ్గర ఆమె ప్రార్థిస్తుంటే, “త్యాగ్ శరీర చలా జాయేంగే, బౌర్ ఆయేంగే” అన్న మాటలు విన్నించాయి. ఆమెకేమీ అర్థంగాలేదుగానీ, ఆమె హృదయం మాత్రం తేలికైంది. మరురోజు ఊదయం 11 గం॥లకు ఆమె భర్త కుర్చీలో కూర్చొని వున్నాడు. స్పూహాలేని స్థితిలో అతని శరీరమంతటికి పక్కవాతమొచ్చిందట. అతనికి మరొ గది కేటాయించారు. అంతకుముందే ఆ గదిలోని రోగి మరణించాడని తెలిసి, ఆమె భయపడి సిక్కులకు పవిత్రమైన “గురుగ్రంథము”, బాబా పటమూ ఆ గదిలో పెట్టి అగరవత్తులు వెలిగించింది. నర్సీ

బాబాపటం చూచి, “ఈయన నిన్న వచ్చి నీ భర్త పరిస్థితి విని, అతడు తప్పక బ్రతుకులాడని చెప్పి వెళ్లారు” అన్వది. ఆ పటంలోని సాయి ఏనాడో సిద్ధి పాందిన మహాత్ముడని, శ్రీమతి సానీ చెప్పగా ఆమెకు మతి భ్రమించిందనుకొన్నది నర్సు. అలానే అతని వ్యాధి తగ్గి జనవరి 21, 1982న మనదేశానికి తిరిగివచ్చారు.

సి. సింహచలంగారు యిలా ప్రాసారు : “మిత్రులు ఆంజనేయులుగారి 9 సం॥ల పాపకు రోజు జ్యరం రావడంవలన నాడి బలహీనంగా వుండేది. వైద్యులు అమ్మాయికి శ్యాసనాశంలో రంధ్రమున్నదని, శస్త్ర చికిత్స తప్పదని తేల్చారు. నేనతనికి బాబాను ఆశ్రయించమని చెప్పాను. అతడు రూ॥ 2/ - లు బాబాకు దక్కిణపెట్టి, మైక్కుకుని శిరించి ఉధి పాపకివ్యసాగాడు. అతడు తర్వాత సెలవుపెట్టి, పాపను శస్త్ర చికిత్సకు మద్రాసు తీసుకెళ్లు, మళ్ళీ తానెప్పుడు దూయటిలో చేరతానో చెప్పలేనన్నాడు. కాని నాల్గవ రోజుకల్లా అతడు తిరిగిచ్చాడు. పాప శ్యాసనాశంలో ఏ లోపమూ లేదని వైద్యులు తేల్చారట!

అలానే నర్సరావుపేటలో ఒక మిత్రుని భార్యకు కడుపులో పుండని ఆపరేషన్కు చిలకలూరిపేట నర్సింగ్హూములో చేర్చారు. శ్రీసాయిని శరణవేడమని చెప్పి, ఒక సాయి ఫోటో, ఉధి యిచ్చాను. అతని భార్యకు ఉధి పెట్టి, తన అత్తగారిని తోడుంచి, నర్సరావుపేట తిరిగిచ్చాడు. ఆరోజే ఆపరేషన్ జరగవలసియున్నది. కాని సాయంత్రం 6 గం॥లకు అతని భార్య అత్తగారు తిరిగిచ్చారు! డాక్టరు మళ్ళీ పరీక్షచేసి, కడుపులోని పుండు మానిపోయిందని, ఆపరేషన్ అవసరం లేదని చెప్పారట!

శ్రీమతి యస్. లక్ష్మీకాంతమృగారు యిలా ప్రాశారు : “మేమెక వంక కుటుంబ చిక్కులతో క్రుంగిపాతుంటే, మావారికి గొంతు నొప్పి వచ్చింది. ఒంగోలు డాక్టర్లు అది కాస్పరని తెల్చి, మద్రాసు తీసుకెళ్లమన్నారు. చేతిలో చిల్లిగవ్వలేదు. చికిత్సకు పదివేలవుతుందన్నారు. దిక్కుతోచక సోదరులు శర్యగారింటికి వెళ్లాను. ఆయన బాబా ఫోటో చూపి, ‘ఆయననే శరణు వేదుకో, భయపడకు!’ అన్నారు. నేనలానే చేశాను. ఎలాగో రూ. 1400/- లు తీసుకొని మద్రాసు చేరాను. గదిలో బాబా ఫోటో పెట్టి సర్వమూ వారినే చూచుకోమని నమస్కరించాను. మరురోజు మొదట మావారినే పరీక్షచేసి ఒక్కరూపాయి మాత్రమే ఫీజు తీసుకున్నారు. 12 గం॥ల కల్లా ఆస్పత్రిలో చేర్చుకున్నారు. ఆయనకు రక్తమెక్కించాలంటే మా బావగారే రక్తమిచ్చారు. ఒకనాటి ఉదయం నాకెంతో శాంతిగా, ఉత్సాహంగా వున్నది. అదాటున ఏ వ్యక్తిని చూచినా, అతనిలో సాయియే కన్పిస్తున్నారు. ఆస్పత్రికి చేరగానే అనుకున్న దానికంటే 10 రోజులు ముందుగానే చికిత్స ఘర్తయి, మా వారిని డిశ్చార్టీ చేసారు. పదివేలనుకున్న దానికి పదివందల ఖర్చుతోనే ఇల్లు చేరాను.”

★★★

★ మంగళవారం పారాయణ సమాప్తము ★

